

○ คำพิพากษา

(๓.๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๒๒๖/๒๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๓/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

วันที่ ๑๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ๑

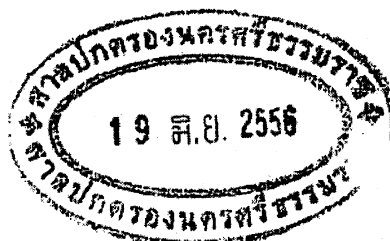
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาไชยา ที่ ๒

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๑๖๑๘ ตำบลเสวีียด อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื้อที่ ๓๕ ไร่ ๑ งาน ๕๔ ตารางวา โดยได้ปลูกยางพาราอายุประมาณ ๒๕ ปี ที่ดินด้านทิศเหนือจดทางสาธารณประโยชน์ ทิศใต้จดที่ดินมีการครอบครอง ทิศตะวันออกจดทางสาธารณประโยชน์ ทิศตะวันตกจดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ และเขตการเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้ามาในที่ดินของผู้ฟ้องคดีและใช้แรงงานคนรวมทั้งเครื่องจักรตัดแต่งกิ่งต้นยางพาราจำนวน ๔๑ ต้น ที่ได้ปลูกไว้

/เป็นแนวยาว...

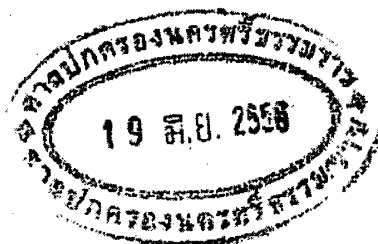
เป็นแนวยาวนานไปตามเขตถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ และเขตการเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งเป็นการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราออกมากเกินไปเกินกว่าเหตุ ไม่ได้เป็นไปตามปกติวิสัยดังที่เคยปฏิบัติมาก่อน คือจะตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายอันเกิดจากกระแสไฟฟ้าเท่านั้น แต่ครั้งนี้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตัดแต่งกิ่งออกหมดเหลือเพียงลำต้นเท่านั้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ควบคุมดูแลสั่งการให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นหรือพอสมควรแก่เหตุ การกระทำดังกล่าวมีพฤติการณ์จงใจกระทำละเมิดและมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบและเป็นการเลือกปฏิบัติ เนื่องจากต้นยางพาราในที่ดินข้างเคียงของบุคคลอื่นซึ่งปลูกในลักษณะเดียวกันไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ทำการตัดแต่งกิ่งในลักษณะเดียวกันกับต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองหรือเจ้าหน้าที่ไม่เคยบอกกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นก่อนที่จะดำเนินการภายในเวลาอันควร การกระทำของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ต้นยางพาราล้มตายจำนวนหนึ่งและที่ยังคงอยู่ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยางพาราได้ เพราะต้นยางพาราที่ไม่มีกิ่งก้านจะไม่สามารถให้น้ำยางได้ตามปกติ ผู้ฟ้องคดีขาดรายได้จากต้นยางพารา ๔๑ ต้น ซึ่งคิดเฉลี่ยวันละประมาณ ๒ กิโลกรัม เป็นเงิน ๒๐๐ บาท ต่อวัน ระยะเวลาที่ต้นยางพาราจะแตกกิ่งก้านเป็นปกติและสามารถให้น้ำยางได้เป็นเวลาประมาณ ๒ ปี รวมค่าเสียหายทั้งหมดเป็นเงินประมาณ ๑๔๖,๐๐๐ บาท

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

(๑) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เงินค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๔๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดโดยผู้ฟ้องคดีขอนับตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑) เป็นเงินจำนวน ๔,๒๒๔ บาท

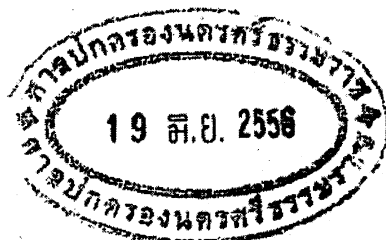
(๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๔๖,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

/ศาลมีคำสั่ง...

ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล คงรับฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ตามคำสั่งที่ ๔๑๙/๒๕๕๒

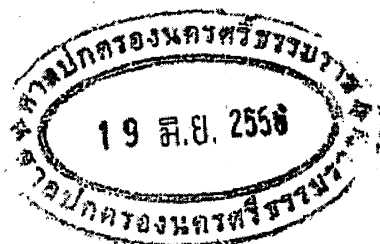
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่าแนวดันยางพาราตามฟองมีอายุประมาณ ๒๐ ปี ก่อนเกิดเหตุพิพาทเคยมีการบอกกล่าวและตัดรานกิ่งไม้ยางพารามาแล้วหลายครั้ง ครั้งที่เกิดเหตุพิพาท นายศุภวิทย์ แสงขำ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ปฏิบัติงานสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้โทรศัพท์ไปบอกกล่าวผู้ฟ้องคดีตามหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) ๐๘๑-๖๙๑๒๑๙๖ ของผู้ฟ้องคดีเช่นที่เคยปฏิบัติตลอดมา ทั้งก่อนที่จะลงมือตัดราน นายศุภวิทย์ได้โทรศัพท์ติดต่อให้ผู้ฟ้องคดีมาดูแลการตัดด้วย แต่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งแก่นายศุภวิทย์ว่าให้ตัดไปได้เลยจะไม่ไปดูแลการตัดต้นยางพาราไม่ได้เป็นแนวดัดสอดเสมอกันแต่จะเลือกตัดบางต้นและมากน้อยไม่เท่ากันแล้วแต่ว่าต้นไหนอยู่ในระยะไม่ปลอดภัยกับระบบสายส่งไฟฟ้าแรงสูงกับทั้งเพื่อความปลอดภัยของผู้ฟ้องคดีและบริวารเองด้วย และปัจจุบัน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำคำให้การเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒) สภาพของต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดีได้เจริญงอกงามมีความสมบูรณ์เต็มที่จะง่าเข้าไปอยู่ใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงและอยู่ในระยะไม่ปลอดภัยเช่นเดียวกับก่อนเกิดเหตุในการตัดรานกิ่งไม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานไฟฟ้าให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจตัดต้น กิ่ง หรือรากของต้นไม้ ซึ่งอยู่ใกล้สายส่งศักย์สูง หรือสายส่งศักย์ต่ำ เสา สถานีไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ได้ทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร และจากเหตุพิพาทนี้ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญากับอดีตผู้จัดการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ [REDACTED] (ปัจจุบันได้ย้ายไปเป็นผู้ช่วยผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ไว้ที่สถานีตำรวจภูธรเสวี โดยเรียกค่าน้ำยางที่ขาดหายไปจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในขณะนั้นราคายางพาราอยู่ที่ประมาณกิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท ปัจจุบันราคาอยู่ที่กิโลกรัมละ ๕๐ บาท ซึ่งในคดีอาญาดังกล่าวพนักงานสอบสวนมีความเห็นไม่ฟ้องผู้ต้องหา โดยขณะนี้คดียังอยู่ในระหว่างการสั่งคดีของพนักงานอัยการ หลังจากผู้ฟ้องคดีทราบว่าพนักงานสอบสวน

/มีความเห็น...

มีความเห็นไม่ฟ้องดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครอง นครศรีธรรมราช

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ในช่วงระยะเวลาหลายปีก่อนเกิดเหตุพิพาท เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราของผู้ฟ้องคดีโดยไม่เคยบอกกล่าวเป็นหนังสือกับผู้ฟ้องคดีเพียงแต่มาบอกกล่าวด้วยวาจาเป็นบางครั้งในวันที่จะตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราและกระทำพอสมควรแก่เหตุเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายอันเกิดจากกระแสไฟฟ้าเท่านั้น จึงยินยอมให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่ครั้งเกิดเหตุพิพาทนี้ไม่มีการบอกกล่าวเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาเหมือนทุกครั้งที่เคยปฏิบัติมา การกล่าวอ้างว่านายศุภวิทย์ แสงขำ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) โทรแจ้งและบอกกล่าวผู้ฟ้องคดีก่อนที่จะลงมือตัดแต่งกิ่งไม้ยางพารานั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบ และไม่เคยรู้จักนายศุภวิทย์ แสงขำ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด แต่ก่อนเกิดเหตุ ได้มีบุคคลมาแสดงตนว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้า โดยมีได้แจ้งชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แจ้งวัตถุประสงค์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะปรับปรุงสายส่งไฟฟ้าแรงสูงซึ่งจำเป็นต้องตัดโค่นต้นยางพาราในพื้นที่เกิดเหตุของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒ แถวจากเขตการเดินสายไฟฟ้า พร้อมทั้งเสนอให้รับค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนหนึ่ง แต่ผู้ฟ้องคดีปฏิเสธและบุคคลดังกล่าวมิได้แจ้งหรือขออนุญาตตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราในครั้งพิพาทแต่อย่างใด และในปัจจุบันผู้ฟ้องคดีทราบว่าได้มีการจ่ายเงินค่าตอบแทนในการตัดโค่นต้นยางพาราในการขอผ่านและรอนสิทธิการใช้พื้นที่กับเจ้าของพื้นที่ซึ่งอยู่ในเขตการเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บางรายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเลือกตัดแต่งกิ่งยางพาราบางต้น และแต่ละต้นก็ตัดมากน้อยไม่เท่ากันนั้น ความเป็นจริงเป็นการตัดแต่งไม้ยางพารามากเกินกว่าเหตุ กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าปัจจุบันต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดีที่ถูกตัดแต่งกิ่งได้เจริญงอกงามจนลำเข้าไปอยู่ใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงและอยู่ในระยะไม่ปลอดภัยแล้วนั้น ความเป็นจริงต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดีแตกกิ่งสาขาเพียงเล็กน้อยและในส่วนของลำตายจากการตัดแต่งกิ่งก็ยังคงปรากฏอยู่ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อสายไฟฟ้าแรงสูง และต้นยางพาราที่ถูกตัดแต่งกิ่งออกแล้วต่อมาไม่อาจจะมีความสมบูรณ์และให้ผลผลิตได้เต็มที่เหมือนกับต้นยางพาราปกติทั่วไป แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีอำนาจในการตัดแต่งกิ่งไม้เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานไฟฟ้าตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๓๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องปฏิบัติ

/ตามขั้นตอน...

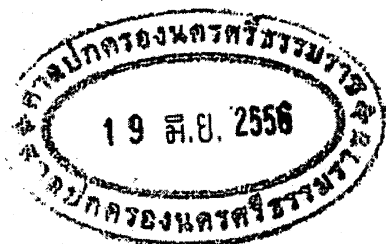
ตามขั้นตอนของกฎหมายคือต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันควรและต้องปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยเคร่งครัด ส่วนกรณี
ที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ [REDACTED] กับพวกนั้น ขณะนี้ยังอยู่ในขั้นตอนสังกัด
ของพนักงานอัยการ ไม่อาจถือว่าบุคคลดังกล่าวจะไม่ได้กระทำผิด และการคิดคำนวณ
เรียกค่าเสียหายในคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาตามความเป็นจริงแล้ว

ศาลปกครองนครศรีธรรมราชได้แต่งตั้งเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นพยาน
ผู้เชี่ยวชาญแล้วมีคำสั่งให้พยานผู้เชี่ยวชาญพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครอง
นครศรีธรรมราช รวมทั้งคู่กรณีไปร่วมตรวจสอบสถานที่พิพาทในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒
และได้มีบันทึกรายงานศาลว่า จากการตรวจสอบสถานที่พิพาท ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าต้นยางพารา
ถูกตัดกิ่งหลักประมาณ ๕๐ ต้น ตัดกิ่งแขนงประมาณ ๑๖ ต้น แต่ผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีคัดค้านว่า
ไม่ได้ตัดกิ่งหลักจำนวน ๒ ต้น และไม่ได้ตัดกิ่งแขนงจำนวน ๖ ต้น ต้นยางพาราหักโค่น
ตามธรรมชาติ ๓ ต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ในการตัดแต่งต้นยางพารามีเจ้าของ
สวนยางบางรายตระหนักดีว่าหากต้นยางพาราที่ปลูกไว้จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบไฟฟ้า
ที่ก่อสร้างไว้ในเขตทางหลวงแผ่นดิน จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินค่าตัดโค่นทั้งต้น
แล้วเจ้าของจะนำเอาต้นไม้ยางพาราไปขาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราพิพาท
เฉพาะกิ่งที่โน้มไปหาสายส่งในระยะที่ไม่ปลอดภัยเท่านั้น และกิ่งไม้ยางพาราก่อนตัดจะไม่มี
ลักษณะพุ่งขึ้นฟ้าเพราะจะต้องรับน้ำหนักกิ่งแขนงและใบที่ตกหนา แต่พอตัดปลาย
หรือยอดที่มีกิ่งแขนงและใบที่ตกหนายุ่้นออกไปกิ่งเดิมที่เหลืออยู่จะติดพุ่งขึ้นฟ้าและ
ยางพาราดันหนึ่งมีกิ่งที่มีลักษณะชี้ขึ้นฟ้าดังกล่าวประมาณ ๔ ถึง ๕ กิ่ง นอกจากนี้
ต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดีบางต้นก็ยืนต้นตายเองเพราะเป็นโรคทางพืชตามธรรมชาติ

หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอฉวาง ได้มีหนังสือ
ที่ กษ ๒๐๓๔/๒/๐๑๑๘ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งตามคำสั่งศาลเกี่ยวกับราคาน้ำยาง
ตามท้องตลาดทั้งราคารายางแผ่นดิบและราคาน้ำยางสดท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน
๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน
๒๕๕๒ ต่อศาลว่า จากการสำรวจสภาพพื้นที่พิพาทเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ พบว่า

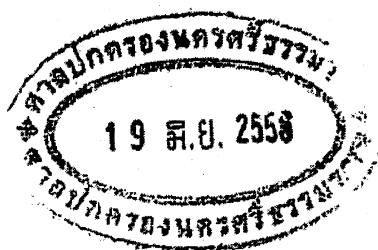

/ต้นยางพารา...

ต้นยางพาราถูกตัดฟันมาแล้วประมาณ ๑ ปี ต้นยางพารามีการฟื้นตัวจนเกือบเป็นปกติแล้ว แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าผลผลิตจะเป็นปกติหรือไม่ ในการตัดฟันต้นยางพารามีการตัดกิ่งหลัก (กิ่งขนาดใหญ่ที่แยกออกจากลำต้นและปลีกับพื้นดิน) จำนวน ๕๐ ต้น และตัดกิ่งย่อย (กิ่งที่แตกออกจากกิ่งหลัก) จำนวน ๑๖ ต้น ยืนต้นตายไม่ทราบสาเหตุ จำนวน ๘ ต้น และต้นยางพาราหักเองตามธรรมชาติจำนวน ๓ ต้น ต้นยางพาราที่มีการตัดกิ่งหลักและกิ่งย่อยแล้วผลผลิตยางพาราจะลดลงเท่าใด หรือไม่สามารถให้ผลผลิตได้นั้น ไม่สามารถพิสูจน์ได้ แต่ในทางวิชาการการตัดกิ่งและใบยางพาราออกเป็นการตัดแหล่งสร้างอาหารของพืชสามารถทำให้ผลผลิตลดลงได้ และจากการสำรวจขนาดลำต้นและหน้ายางที่เปิดกรีดแล้ว ยางพารามีอายุประมาณ ๒๕ ปี การที่มีการเปิดกรีดหน้ายางอยู่แสดงว่า ยังสามารถให้ผลผลิตได้ตามปกติ ส่วนประมาณผลผลิตยางที่ได้รับไม่สามารถระบุได้ แต่หากใช้ข้อมูลของกรมวิชาการ ผลผลิตเฉลี่ย/ปี ของยางพันธุ์ดังกล่าว (RRIM ๖๐๐) ซึ่งไม่สามารถเปิดกรีดได้ทุกวันต้องพักหน้ากรีดในช่วงฝนตกและช่วงยางผลัดใบ การกรีดตามปกติตามคำแนะนำของกรมวิชาการ คือ กรีดวันเว้นวันซึ่งโดยตามปกติไม่เกิน ๑๖๐ วัน/ปี คิดที่ระยะปลูก ๓ x ๗ เมตร จำนวน ๗๖ ต้น/ไร่ ให้ผลผลิต ๒๔๗ กิโลกรัม/ไร่/ปี หรือ ๓.๙๑ กิโลกรัม/ต้น/ปี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงว่า สาเหตุการตายของต้นยางพาราจำนวน ๘ ต้น และหักจำนวน ๓ ต้นนั้น เป็นผลมาจากการถูกตัดฟันกิ่งหลักทำให้ต้นยางพาราไม่สามารถปรับสภาพได้และผู้ฟ้องคดีสามารถเปิดกรีดต้นยางพาราที่ถูกตัดฟันกิ่งและมีการฟื้นตัวดีแล้ว ได้ประมาณกว่า ๑๐ ต้นเท่านั้น ต้นอื่น ๆ ที่เหลือไม่สามารถเปิดกรีดได้เพราะให้ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควร ส่วนปริมาณน้ำยางพาราที่เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ความเห็นไว้ นั้น ไม่สามารถนำมาคิดคำนวณกับต้นยางพาราที่ถูกตัดฟันได้และโดยทั่วไปการเปิดกรีดยางพาราจะเปิดกรีด ๓ วัน เว้น ๑ วัน เปิดกรีดได้ประมาณปีละกว่า ๒๐๐ วัน และในการเรียกค่าเสียหาย ผู้ฟ้องคดีได้คิดคำนวณจากราคาขายแผ่นดิบ มิใช่จากราคาน้ำยางสด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงว่า การเดินระบบสายส่งไฟฟ้าในเส้นทางที่ผ่านที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่มีเหตุพิพาทนี้ ได้มีการก่อสร้างมาก่อนปี ๒๕๓๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีระเบียบการหรือคำสั่งใด ๆ กำหนดขั้นตอนก่อนเจ้าหน้าที่จะเข้าไปตัดฟันต้นไม้หรือกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้สายส่งไฟฟ้า เพียงแต่ทางปฏิบัติจะแจ้งขออนุญาตให้เจ้าของทราบก่อน สำหรับบางราย

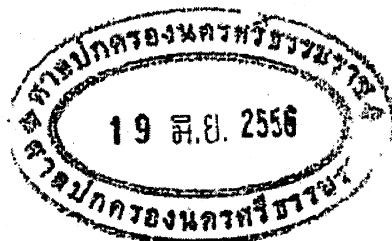

/ที่มีความ...

ที่มีความคุ้นเคยกัน ตัดบอย หรือมีสวนอยู่หลายแห่ง ก็จะขอหมายเลขโทรศัพท์ไว้สำหรับติดต่อแจ้งขออนุญาตซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีก็เช่นเดียวกัน ได้มีการให้หมายเลขโทรศัพท์ไว้กับพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนตัดรานกิ่งไม้ยางพารา ๒ - ๓ วัน และในวันตัดรานได้โทรศัพท์แจ้งผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตัดรานกิ่งไม้ในที่ดินแปลงอื่น ๆ บริเวณใกล้เคียงกับสวนยางพาราของผู้ฟ้องคดีด้วยเหตุเดียวกันคือไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการจ่ายไฟฟ้าไปยังอำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปีหนึ่ง ๆ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตัดแต่งกิ่งไม้ ๓ - ๔ เดือนต่อครั้ง หากในกรณีพื้นที่ที่ต้องตัดแต่งบอย ๆ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะใช้วิธีตกลงกับเจ้าของโดยจะไปหาผู้รับซื้อต้นยางพารามาตัดโค่นออกทั้งต้นโดยพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะจ่ายค่าตัดโค่นต้นยางพาราให้และให้เจ้าของตกลงราคาค่าต้นยางพารากับผู้รับซื้อเอง โดยเจ้าของจะได้รับทั้งเงินค่าตัดโค่นและเงินค่าต้นยางพารา ลดภาระค่าใช้จ่ายในการที่ต้องดำเนินการตัดรานกิ่งไม้ยางพาราอยู่เป็นประจำ การตัดโค่นต้นยางพาราอาจตัดโค่น ๒ แถว หรือแถวเดียวทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะแนวห่างจากเขตเดินสายไฟฟ้าที่ตั้งอยู่ในเขตที่ดิน ทางหลวงแผ่นดินตั้งแต่อำเภอพุนพินจนถึงอำเภอท่าชนะไม่มีสวนใดอยู่ในที่ดินเอกชน พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เคยเสนอขอให้ผู้ฟ้องคดีใช้วิธีตัดโค่นต้นยางพาราซึ่งอยู่ใกล้แนวเขตสายไฟฟ้าโดยเสนอให้ได้รับทั้งเงินค่าตัดโค่นและเงินค่าต้นยางพารา แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมขอให้ตัดรานกิ่งเหมือนเดิม และเหตุที่ต้องตัดรานถึง ๒ แถวก็เพราะผู้ฟ้องคดีปลูกยางพาราในลักษณะพันปลาไม่เป็นระเบียบ

ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเสวียด ส่งสำเนารายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๔๘(ส)/๒๕๕๑ ระหว่างผู้ฟ้องคดี ผู้กล่าวหา กับ [REDACTED] ผู้ต้องหา อดีตผู้จัดการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความร้องทุกข์จากกรณีพิพาทในคดีนี้ต่อศาล โดยผลสรุปพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา เนื่องจากเป็นการกระทำตามกฎหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกระแสไฟฟ้าเกิดขัดข้อง การกระทำของผู้ต้องหาจึงไม่เป็นความผิดข้อหาร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ซึ่งเป็นพิษผลของกลลึง

[REDACTED] ผู้จัดการบริษัท โตเทิล แอ็คเซส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งแจ้งต่อศาลว่าข้อมูลรายละเอียดการใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘๑ - ๖๙๑๒๑๙๖ ซึ่งจดทะเบียนไว้ในชื่อผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นั้น ในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ ไม่มีในระบบแล้ว

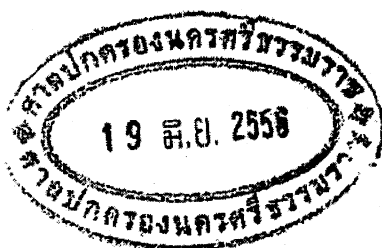
/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า การเดินสายส่งระบบไฟฟ้าในพื้นที่พิพาทได้ดำเนินการภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้ปลูกต้นยางพารามาแล้วประมาณ ๕ - ๖ ปี มีสวนยางพาราแปลงติดต่อด้านทิศเหนือกับสวนยางพาราของผู้ฟ้องคดีซึ่งปลูกในลักษณะเดียวกันแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ทำการตัดแต่งกิ่งเช่นเดียวกับต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่มีความประสงค์ที่จะโค่นต้นยางพาราตามข้อเสนอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพราะต้องการผลผลิตที่เป็นน้ำยาง ก่อนเกิดเหตุพิพาทเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เคยตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราของผู้ฟ้องคดีมากเกินกว่าเหตุและผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความดำเนินคดี ต่อมามีการตกลงยินยอมชดใช้ค่าเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดีมาครั้งหนึ่งแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สวนยางพาราแปลงติดต่อด้านทิศเหนือกับสวนยางพาราของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราหลังจากแปลงของผู้ฟ้องคดีเนื่องจากเพิ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าของที่ดินแปลงนั้น และบริเวณเกิดเหตุพิพาทในคดีนี้เป็นบริเวณเดียวกับที่ผู้ฟ้องคดีเคยแจ้งความในเหตุเดียวกันและได้รับค่าเสียหายไปแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดีและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี รวมทั้งได้ตรวจพิจารณาสำนวนคดีกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๑๖๑๘ ตำบลเสวียด อำเภอกำแพง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื้อที่ ๓๕ ไร่ ๑ งาน ๕๔ ตารางวา โดยได้ปลูกยางพาราอายุประมาณ ๒๕ ปี ที่ดินดังกล่าวทางทิศตะวันตกจดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ และมีแนวเขตติดเขตการเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งอยู่ในเขตทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ ประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๔๑ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้ามาในที่ดินของผู้ฟ้องคดีแล้วใช้แรงงานคนรวมทั้งเครื่องจักรตัดแต่งกิ่งต้นยางพาราประมาณ ๕๑ ต้น ที่ผู้ฟ้องคดีได้ปลูกไว้เป็นแนวยาวขนานไปตามเขตถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ ซึ่งเป็นเขตเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความปลอดภัยต่อระบบสายส่งไฟฟ้าแรงสูง โดยบางต้นถูกตัดแต่งกิ่งหลักและบางต้นถูกตัดแต่งกิ่งสาขา ก่อนหน้านั้นใน

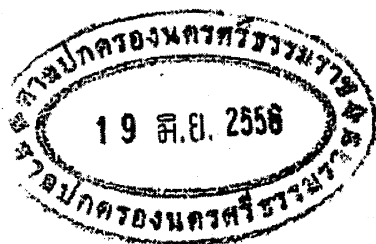

ปี พ.ศ. ๒๕๔๔...

ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้เคยเข้าไปติดตั้งกิ่งไม้ยางพาราของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีการติดตั้งกิ่งไม้ยางพารามากเกินกว่าเหตุ และได้มีการแจ้งความดำเนินคดี แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีตกลงยินยอมชดใช้ค่าเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้นเมื่อมีความจำเป็นต้องติดตั้งกิ่งไม้ยางพาราของผู้ฟ้องคดี พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้บอกกล่าวผู้ฟ้องคดีก่อนเข้าติดตั้งกิ่งไม้ยางพาราของผู้ฟ้องคดีทุกครั้ง การติดตั้งกิ่งไม้บริเวณสายส่งไฟฟ้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการประมาณ ๓ - ๔ เดือนต่อครั้ง หากพื้นที่ที่มีความจำเป็นต้องตัดบ่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเสนอให้เจ้าของสวนตัดโค่นต้นไม้ยางพารา โดยเจ้าของสวนจะได้รับเงินค่าตัดโค่นและเงินค่าต้นไม้ยางพารา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอเงื่อนไขดังกล่าวแล้วแต่ผู้ฟ้องคดีไม่ตกลง การติดตั้งกิ่งไม้ยางพารารั้งพินาศเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เป็นการติดตั้งกิ่งไม้ยางพารามากเกินกว่าเหตุ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญากับ [REDACTED] พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะความผิดร่วมกันทำให้เสียหายซึ่งเป็นพืชผลของกสิกร แต่พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

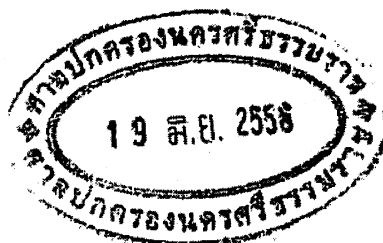
คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ติดตั้งกิ่งไม้ยางพาราของผู้ฟ้องคดี ซึ่งล้ำเข้าไปแนวเขตเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ อย่างไร

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น และพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานไฟฟ้า ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจตัดต้นไม้ซึ่งอยู่ใกล้สายส่งตักยสูงหรือสายส่งตักยต่ำเสา สถานีไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ได้ทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร จากข้อกำหนดข้างต้นเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการติดตั้งกิ่งไม้ซึ่งอยู่ใกล้สายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ไม่ว่าต้นไม้จะ

/เป็นต้นไม้...

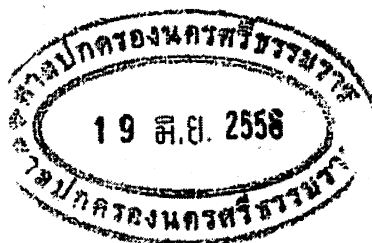
เป็นต้นไม้ซึ่งเจ้าของได้ปลูกลงไว้ในที่ดินของตนเองหรือไม่ก็ตาม ในคดีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราของผู้ฟ้องคดี พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตัดแต่งมากเกินไปจนกว่า ความจำเป็น โดยตัดแต่งกิ่งหลักของต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดีทำให้ยางพาราไม่สามารถให้ ผลผลิตน้ำยางได้ตามปกติ และจากการตัดแต่งยังทำให้ต้นยางพาราบางต้นยืนต้นตาย คดีจึงมี ประเด็นต้องพิจารณาก่อนว่าในการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราครั้งพิพาท พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ได้กระทำเกินกว่าความจำเป็นตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างหรือไม่ คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กัดค้าน ว่าพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเลือกตัดบางต้นและแต่ละต้นก็ตัดมากน้อยไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับ ระยะความห่างจากแนวเขตสายไฟฟ้า จะตัดเฉพาะกิ่งที่โน้มไปหาสายส่งไฟฟ้าในระยะที่ ไม่ปลอดภัยเท่านั้น และเมื่อมีการตัดแล้ว กิ่งที่เหลืออยู่จะติดพุ่มขึ้นไป โดยแต่ละต้นจะมี ประมาณ ๔ - ๕ กิ่ง นอกจากนี้การตายของต้นยางพาราเกิดขึ้นเพราะเป็นโรคทางพืชตายเอง ตามธรรมชาติ และในปีหนึ่ง ๆ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำการตัดแต่งกิ่งไม้ ๓ - ๔ เดือนต่อครั้ง และขณะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำคำให้การ [redacted] ยางพาราของผู้ฟ้องคดีได้เจริญ งอกงามมีความสมบูรณ์เต็มที่จนล้ำเข้าไปอยู่ใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงและอยู่ในระยะไม่ปลอดภัย เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อศาลว่า ในการตรวจพื้นที่พิพาทเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ พบว่าต้นยางพาราถูกตัดฟันมาแล้วประมาณ ๑ ปี ต้นยางพารามีการฟื้นตัว จนเกือบเป็นปกติแล้ว แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าผลผลิตจะเป็นปกติหรือไม่ มีการตัดฟัน ต้นยางพารากิ่งหลักจำนวน ๕๐ ต้น ตัดกิ่งย่อยจำนวน ๑๖ ต้น และพบต้นยางพารายืนต้นตาย ไม่ทราบสาเหตุจำนวน ๘ ต้น และต้นยางพาราหักเองตามธรรมชาติจำนวน ๓ ต้น และ จากภาพถ่ายต้นยางพาราที่พิพาทหลังถูกตัดแต่งกิ่งแล้ว จำนวน ๖ ภาพ ที่ผู้ฟ้องคดีนำเสนอ ต่อศาล ซึ่งถ่ายไว้เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ หลังเกิดเหตุประมาณ ๔ เดือน เห็นได้ว่า แนวต้นยางพาราบริเวณพิพาทของผู้ฟ้องคดีปลูกลอยชิดแนวเขตเดินสายไฟฟ้า มีร่องรอย การตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราออกไปแต่ต้นยางพาราและกิ่งที่เหลือจากการตัดแต่งก็ยังอยู่ ชิดแนวเขตเดินสายไฟฟ้า สอดคล้องกับภาพถ่ายท้ายคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๑๒ ภาพ ซึ่งถ่ายไว้เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ หลังเกิดเหตุพิพาทประมาณ ๑ เดือน และ ขณะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำคำให้การเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ หลังเกิดเหตุประมาณ ๑๐ เดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างส่งภาพถ่ายจำนวน ๒ ภาพ ซึ่งแสดงภาพต้นยางพาราที่แตกกิ่ง ยืนรูกล้ำเข้าไปติดสายไฟฟ้า พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏฟังได้ว่า

/ต้นยางพารา...

ต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดีปลูกอยู่ชิดแนวเขตเดินสายไฟฟ้าทำให้กิ่งไม้ยางพาราที่แตกพุ่ม
ออกไปอยู่ในระยะที่ไม่ปลอดภัยต่อระบบส่งไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งตามมาตรา ๓๗
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ตัดต้นหรือกิ่งไม้ซึ่งอยู่ในลักษณะนั้นได้ ไม่ว่ากิ่งที่แตกออกไปนั้นจะเป็นกิ่งหลักหรือกิ่งย่อยก็ตาม
ประกอบกับเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี คนกลางซึ่งมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุพิพาทในคดีนี้
ได้ชี้แจงว่าในการตรวจพื้นที่พิพาทหลังเกิดเหตุเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ พบว่า
ต้นยางพาราถูกตัดฟันมาแล้วประมาณ ๑ ปี ต้นยางพารามีการฟื้นตัวจนเกือบเป็นปกติแล้ว
กรณีจึงต้องฟังได้อีกว่าการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราที่พิพาทในคดีนี้เป็นการกระทำพอสมควรแก่เหตุ
แม้ในที่เกิดเหตุพบต้นยางพารายืนต้นตายจำนวน ๘ ต้น ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้พิสูจน์และยืนยัน
ให้เห็นว่าเกิดจากการกระทำเกินกว่าความจำเป็นของพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น
เมื่อการกระทำของพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่และเป็น
การกระทำพอสมควรแก่เหตุ ดังนั้น การตัดแต่งกิ่งไม้ยางพารารั้งพิพาทของพนักงานของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจถือว่าเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าก่อนเข้าดำเนินการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพารา เจ้าหน้าที่
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนนั้น เห็นว่า แม้มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้กำหนดวิธีการก่อนดำเนินการ
ตัดแต่งกิ่งไม้จะต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร
แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่ามีเจตนารมณ์เพื่อเป็นการป้องกันข้อพิพาท
ระหว่างเจ้าของหรือผู้ครอบครองกับพนักงานซึ่งอาจมีขึ้นจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย
นอกจากนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่าก่อนเกิดเหตุพิพาทได้เคยมีการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพาราของ
ผู้ฟ้องคดีในบริเวณที่พิพาทมาแล้วก่อนหน้านี้หลายครั้ง โดยผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้มี
การบอกกล่าวด้วยวาจามิใช่แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร หากครั้งใดผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการตัดแต่ง
จำนวนเล็กน้อย ผู้ฟ้องคดีก็จะไม่ดำเนินการแจ้งความดำเนินคดี ดังเห็นได้จากเมื่อปี
พ.ศ. ๒๕๔๔ พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าไปดำเนินการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพารา
ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการตัดแต่งกิ่งไม้ยางพารามากเกินกว่าเหตุ และได้
มีการแจ้งความดำเนินคดี การเข้าไปตัดแต่งกิ่งไม้ของพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในครั้ง

/ที่พิพาท...

ที่พิพาทจึงเชื่อว่าได้มีการบอกกล่าวด้วยวาจาแล้ว เพราะหากมิได้มีการบอกกล่าว พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คงมิกล้าเข้าไปติดตั้งกิ่งเพราะอาจถูกร้องทุกข์กล่าวโทษได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้กำหนดให้ต้องแจ้งก่อนเข้าไปติดตั้งกิ่งไม้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลือกปฏิบัติไม่ดำเนินการติดตั้งกิ่งไม้บางพาราในที่ดินข้างเคียงซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับของผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่าการดำเนินการติดตั้งกิ่งไม้บางพาราของพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการเมื่อใดขึ้นอยู่กับความพร้อมและความเหมาะสมเป็นเรื่องๆ ไป การไม่ดำเนินการติดตั้งกิ่งไม้บางพาราในที่ดินแปลงอื่นในเวลาพร้อมๆ กันกับที่ดินแปลงของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่เป็นเหตุที่จะนำมาอ้างได้ว่าการกระทำของพนักงานเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน

เมื่อการติดตั้งกิ่งไม้บางพาราของผู้ฟ้องคดีโดยพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

พิพากษายกฟ้อง

นางสาวกรรณิการ์ สุริยา

รองอธิบดีศาลปกครองนครศรีธรรมราช

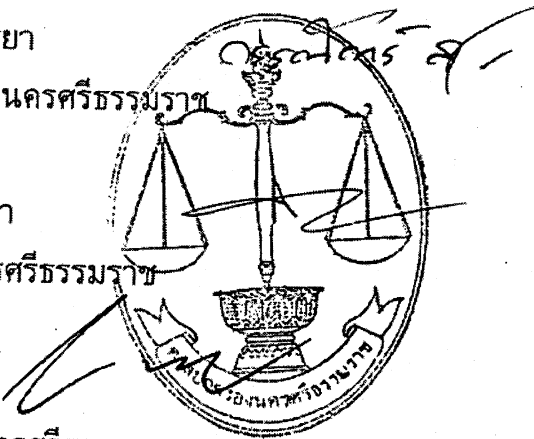
นายพัลลภ รัตนจันทร์

อธิบดีศาลปกครองนครศรีธรรมราช

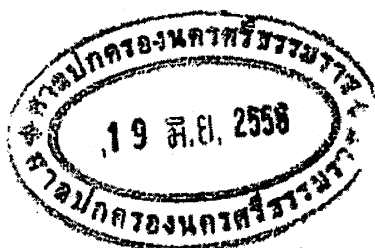
นายอาทร คุระวรรณ

ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสัจจา เขม้นงาน

แจ้งเรียก
คำคำให้การ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
กองอำนวยการ
วันที่ 23 ส.ค. 2552
เลขรับที่ 2350
เวลา 18.30

(ต. ๑)

คดีหมายเลขดำที่ ๒๒๖/๒๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่ /๒๕.....

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
กองคดี
รับเลขที่ 1103
วันที่ 24 ส.ค. 2552
เวลา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

วันที่ ๑๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
สำนักกฎหมาย
รับเลขที่ 7275
วันที่ 23 ส.ค. 2552
เวลา 15.45

กองคดี
แผนกคดีจำแนกคดีพิเศษ
รับเลขที่ 85
วันที่ 24 ส.ค. 2552

ผู้ฟ้องคดี
- ทนาย นิพนธ์
- ทนาย นิพนธ์
- ทนาย นิพนธ์
- ทนาย นิพนธ์

ผู้ถูกฟ้องคดี
- ทนาย นิพนธ์
- ทนาย นิพนธ์

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ๑ กับพวก รวม ๒ คน

ผู้ถูกฟ้องคดี

คำสั่งถึง ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในฐานะผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ด้วยคดีนี้ ศาลได้มีหมายคำสั่งลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ทำคำให้การ แต่จากการส่งหมายคำสั่งดังกล่าว ไม่สามารถส่งถึงผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ โดยไปรษณีย์ผู้นำจ่ายระบุว่าไม่มารับภายในกำหนด ดังนั้น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและความรวดเร็วในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล จึงมีคำสั่งให้ท่านทำคำให้การแก้คำฟ้อง และชี้แจงข้อเท็จจริงตามประเด็นที่ศาลกำหนด ๑ ชุด และจัดส่งสำเนาคำให้การ สำเนาคำชี้แจงข้อเท็จจริง และสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องที่รับรองสำเนาถูกต้อง อีก ๑ ชุด รวม ๒ ชุด ต่อศาล ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้ (มีคำสั่งเพิ่มเติมด้านหลัง)

แจ้ง ท.พ. กษ.

๒/๒๒ ๗/๕

(นางปติพร ธีระธรรมเดช)
ผู้อำนวยการกองอำนวยการ
23 ส.ค. 2552

ตุลาการศาลปกครอง

(นายถาวร เกียรติทับทิม)

๒๒๖/๒๕๕๑

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

เลขที่ ๖/๑๕๗-๑๖๖ ถนนพัฒนาการคูขวาง ตำบลในเมือง

อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๗๕๓๒ ๕๒๐๑-๑๐

โทรสาร ๐ ๗๕๗๗ ๔๖๓๖

(นางกนกภรณ์ การเกษ)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

23 ส.ค. 2552

ผู้รับอยู่ที่.....การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เลขที่ ๒๐๐..... หมู่ที่
ถนนงามวงศ์วาน.....ตรอก/ซอย ตำบล/แขวงลาดยาว.....
อำเภอ/เขตจตุจักร..... จังหวัด กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์

คำเตือน

หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด ศาลจะถือว่าผู้ถูกฟ้องคดี
ยอมรับข้อเท็จจริงตามข้อหาของผู้ฟ้องคดี

คำสั่งเพิ่มเติม

ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดย [REDACTED] ผู้อำนวยการสำนัก
กฎหมายมอบหมายอำนาจให้ [REDACTED] ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีหมายเลขคำที่
๒๒๖/๒๕๕๑ แทนจนกว่าคดีจะถึงที่สุดตามใบมอบอำนาจลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ นั้น
ขอทราบว่ ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงประสงค์ที่จะมอบอำนาจให้นายธงชัย พฤกษชาติ
ดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีดังกล่าวแทนหรือไม่ อย่างไร หากประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
จัดส่งต้นฉบับใบมอบอำนาจลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ต่อศาล

๒. กรณีหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประสงค์มอบอำนาจให้นายธงชัย พฤกษชาติ
ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้แทน และประสงค์จะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นดำเนินกระบวนการ
พิจารณาคดีนี้แทน ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจัดทำใบมอบอำนาจใหม่ให้ถูกต้อง
ยื่นต่อศาล พร้อมกับจัดส่งต้นฉบับใบมอบอำนาจลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ต่อศาลด้วย

.....ตุลาการศาลปกครอง

(นายถาวร เกียรติทับทิว)

หมายเหตุ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับรองสำเนาถูกต้องและลงลายมือชื่อในสำเนาคำให้การและเอกสารพยานหลักฐานทุกหน้าที่ส่งต่อศาล

สำเนา

○ คำสั่งไม่รับคำฟ้อง
บางส่วนไว้พิจารณา

(ก. ๑๙)

คดีหมายเลขคำที่ ๒๒๖/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

วันที่ ๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๒

ระหว่าง

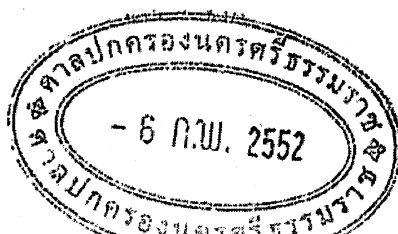
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ๑
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาไชยา ที่ ๒

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๑๖๑๘ ตำบลเสวีียด อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เนื้อที่ ๓๕ - ๑ - ๕๕ ไร่ โดยทำประโยชน์ปลูกยางพาราทั้งแปลง อายุประมาณ ๒๕ ปี ซึ่ง
ที่ดินแปลงดังกล่าวด้านทิศตะวันตกจดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ และติดกับเขตการ
เดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ต่อมาประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ เจ้าหน้าที่ของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้ามาตัดแต่งกิ่งต้นยางพาราในที่ดินของผู้ฟ้องคดีซึ่งผู้ฟ้องคดีปลูกไว้
เป็นแนวนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ และเขตการเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดี
ทั้งสอง จำนวน ๔๑ ต้น โดยพฤติกรรมการตัดแต่งกิ่งต้นยางพาราของเจ้าหน้าที่ของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้เป็นไปตามปกติวิสัยดังที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติมา

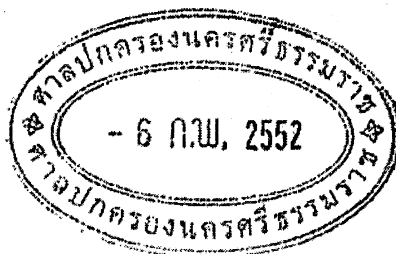

/กล่าวคือ...

กล่าวคือ โดยปกติเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะติดตั้งกิ่งต้นยางพาราเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายอันเกิดจากกระแสไฟฟ้าเท่านั้น แต่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ติดตั้งกิ่งต้นยางพาราในที่ดินของผู้ฟ้องคดีหมดทั้งต้นเหลือเพียงลำต้นยางพารา ทั้งที่ตามพฤติการณ์และข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถใช้ดุลพินิจติดตั้งกิ่งต้นยางพาราเฉพาะที่เห็นว่าอาจเป็นอันตรายหรืออุปสรรคต่อการเดินสายไฟฟ้าหรือเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานไฟฟ้า แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับไม่ได้ควบคุมดูแลสั่งการให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการเท่าที่จำเป็นหรือพอสมควรแก่เหตุ มีพฤติการณ์ที่จะกระทำละเมิดและมีเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีพฤติการณ์การกระทำที่มีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบหรือเลือกปฏิบัติ เนื่องจากต้นยางพาราในที่ดินข้างเคียงของบุคคลอื่นซึ่งปลูกในลักษณะเดียวกับต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดี ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการติดตั้งกิ่งต้นยางพาราในลักษณะเดียวกับต้นยางพาราของผู้ฟ้องคดี ทั้งที่ดินยางพาราของบุคคลอื่นที่อยู่ข้างเคียงและของผู้ฟ้องคดีมีอายุการเพาะปลูก ขนาดลำต้น และส่วนสูงใกล้เคียงกัน อีกทั้งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เคยบอกกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นก่อนที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเป็นเหตุให้ต้นยางพาราล้มตายจำนวนหนึ่ง ส่วนต้นยางพาราที่ยังไม่ตายก็ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยางจากต้นยางพารา เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีขาดรายได้จากผลผลิตน้ำยางจากต้นยางพาราจำนวน ๔๑ ต้น คิดเป็นเงินประมาณ ๒๐๐ บาท ต่อวัน เมื่อคิดระยะเวลากว่าต้นยางพาราจะแตกกิ่งก้านเป็นปกติและสามารถให้ผลผลิตน้ำยางได้เป็นเวลาประมาณ ๒ ปี ซึ่งคิดเป็นเงินค่าเสียหายทั้งหมดประมาณ ๑๔๖,๐๐๐ บาท จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดเชยค่าเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๔๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันกระทำละเมิดจนถึงวันฟ้อง และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๑๔๖,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

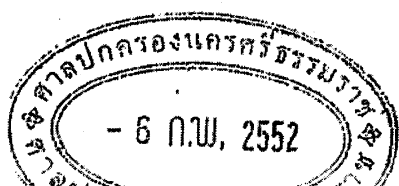
ศาลได้ตรวจพิจารณาคำฟ้อง และเอกสารอื่นๆ ในสำนวนคดี รวมทั้งได้ตรวจพิจารณาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว เห็นว่า คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ศาลมีอำนาจรับคำฟ้องในคดีนี้ไว้พิจารณาได้ทั้งหมดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ควบคุมดูแลสั่งการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการติดตั้งกึ่งต้นยางพาราในที่ดินของผู้ฟ้องคดีซึ่งผู้ฟ้องคดีปลูกไว้เป็นแนวขนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ และเขตการเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความเสียหายและเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๔๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เป็นคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาได้ แต่สำหรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันติดตั้งกึ่งต้นยางพาราในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีปลูกไว้เป็นแนวขนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ และเขตการเดินสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความเสียหายและเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๔๖,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นั้น เห็นว่า มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ "หน่วยงานทางปกครอง" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินการทางปกครอง.... พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ "การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค" หมายความว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้.... มาตรา ๖ บัญญัติว่า ให้จัดตั้งการไฟฟ้าขึ้น เรียกว่า "การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค" เรียกโดยย่อว่า "กฟภ. และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า" PROVINCIAL ELECTRICITY AUTHORITY" เรียกโดยย่อว่า "PEA" มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (๑) ผลิต จัดให้ได้มา จัดส่ง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า (๒) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือที่เป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และมาตรา ๙ บัญญัติว่า ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นนิติบุคคล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตาม

มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มีหน้าที่ผลิต จัดให้ได้มา จัดส่ง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีฐานะเป็นนิติบุคคล ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเพียงหน่วยงานในกำกับและอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแม้ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่เมื่อการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเป็นการดำเนินการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำฟ้องที่ไม่อาจรับไว้พิจารณาได้ ศาลจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

นายถาวร เกียรติทับทิว

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองนครศรีธรรมราช

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมเกียรติ แสงรุ่ง

ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช

นายนิติ อรรถยะนาค

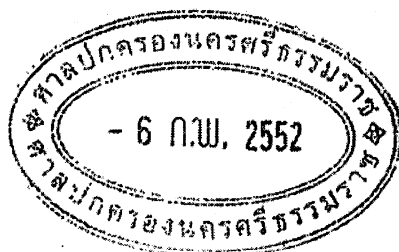
ตุลาการศาลปกครองนครศรีธรรมราช

สำเนาถูกต้อง

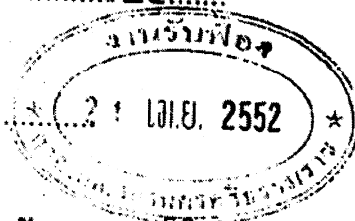
[Signature]

(นางเพชรฯ พัสตุสาร)
เจ้าพนักงานธุรการ ๔

คดีหมายเลขดำที่ 226 /๒๕ 51

ศาลปกครอง นครศรีธรรมราช

วันที่ 21 เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕ 52

ระหว่าง

ผู้ฟ้องคดี

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ 1 กับพวก รวม 2 คน

ข้าพเจ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โข

ผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้รับมอบอำนาจ

ผู้ถูกฟ้องคดี

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี อยู่

หมู่ที่ ถนน งามวงศ์วาน

ตรอก/ซอย ตำบล/แขวง ลาดยาว

อำเภอ/เขต จุฬจักร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

รหัสไปรษณีย์ 10900 โทรศัพท์ 0816-191-191 ได้ทราบคำฟ้องตลอดแล้ว

ขอให้การตามที่กล่าวต่อไปนี้

ขอ 1. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราช

บัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พุทธศักราช 2542 มีหน้าที่ผลิต จัดให้โคม

จักส่ง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า และมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

พุทธศักราช 2503 มี เป็นข้าการ และเป็นผู้แทนนิติบุคคล ตามคำสั่ง

แต่งตั้ง ลงวันที่ 5 กันยายน 2550 มอบอำนาจให้ผู้ช่วยการสำนัก

กฎหมาย หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าว เป็นตัวแทนในการต่อสู้คดีทุกประเภทในศาล

รองผู้อำนวยการสำนักกฎหมายรักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย มอบ

อำนาจให้ ประจำสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 2

ภาคใต้ นครศรีธรรมราช เป็นผู้ค้าเนื้อมันหมู คัดที่ 1 รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือ
แจ้งถึงผู้ว่าการ และหนังสือมอบอำนาจ เอกสารท้ายคำให้การหมายเลข 1

ข้อ 2. ผู้ฟ้องคดี กับพนักงานของ ผู้ถูกฟ้อง คัดที่ 1 ประจำอยู่ที่สำนักงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี อันเป็นสาขาหนึ่งของผู้ถูกฟ้อง คัดที่ 1 มีอัยาศัยที่ติดกันตลอดมา
แนวถนนพาราตามฟองมีอายุประมาณ 20 ปี ก่อนเกิดเหตุพิพาทเป็นคดีนี้ เคยมีการบอกกล่าว และ
ถกเถียงกันมาแล้วหลายครั้ง ซึ่งหาไม่แล้วผู้ถูกฟ้อง คัดที่ 1 ก็จะไม่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าไปยังอำเภอ
ต่าง ๆ ของ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ ซึ่งก็เป็นไปด้วยก็ ครั้งที่เกิดเหตุเป็นคดีนี้ก็เช่นเดียวกัน ก่อนที่เจ้า
หน้าทึของผู้ถูกฟ้อง คัดที่ 1 จะถกเถียงกับ [REDACTED] พนักงานของผู้ถูกฟ้อง คัดที่ 1 ที่ปฏิบัติ
งานสังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) ของ
ตนเองหมายเลข 0819791277 โทรศัพท์ไปบอกกล่าวผู้ฟ้อง คัดที่ 1 หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ)
ของผู้ฟ้อง คัดที่ 1 หมายเลข 0816912196 เช่นที่เคยปฏิบัติตลอดมา ทั้งก่อนที่จะลงมือทำการ [REDACTED]
[REDACTED] ยังได้ใช้โทรศัพท์หมายเลขดังกล่าวติดต่อกับผู้ฟ้อง คัดที่ 1 มาแล้วแต่การติดต่อกัน ผู้ฟ้อง คัดที่ 1 ได้แจ้งแก่
[REDACTED] ว่าให้ตัดไปได้เลยจะไม่ไป

การติดเจ้าหน้าทึของผู้ถูกฟ้อง คัดที่ 1 ไม่ไ้ทำการตัดให้เป็นแนวตลอดเสมอกันแต่อย่างใด
แต่จะเลือกตัดบางต้นและแต่ละต้นที่ตัดก็ตัดมาจนน้อย ไม่เท่ากันแล้วแหว่ต้นไม้ในอยู่ในระยะ ไม่ปลอดภัยกับ
ระบบสายส่ง ไฟฟ้าแรง สูง กับทั้ง เพื่อความปลอดภัยของผู้ฟ้อง คัดที่ 1 และบริวารเองด้วย ดังปรากฏตามภาพ
ถ่ายลักษณะการตัดการ เอกสารท้ายคำให้การหมายเลข 2 ภาพที่ 1 ถึงภาพที่ 12 รวม 12 ภาพ ที่
ซึ่งผู้ถูกฟ้อง คัดที่ 1 ได้ถ่ายภาพไว้เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2551 เป็นเวลาหลัง เกิดเหตุแห่งคดีนี้ประมาณ

1 เดือน

ข้อ 3. ปัจจุบันสภาพของต้นยางพาราของผู้ฟ้อง คัดที่ 1 ได้เจริญงอกงามจนลำเข้าปอดูใกล้
สายส่ง ไฟฟ้าแรง สูง และอยู่ในระยะ ไม่ปลอดภัยแล้วทั้งนี้ปรากฏตามภาพถ่ายของ ต้นยางพาราที่ลำเข้าปอดู

(ลงชื่อ) ผู้ถูกฟ้องคดี

(นายธงชัย พฤษชาติ)

กิ่งกล่าว เอกสารท้ายคำให้การหมายเลข 3 จำนวน 2 ภาพ ที่ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ถ่ายภาพไว้เมื่อ วันที่ 10 เมษายน 2552

ข้อ 4. ปรากฏตามภาพถ่ายในเอกสารท้ายคำให้การหมายเลข 3 ข้อ 3. กิ่งกล่าว สภาพของคันยางพารามีความสมบูรณ์เต็มที่และอยู่ในระยะไม่ปลอกลัย เช่นเดียวกับก่อนเกิดเหตุคดีนี้

ข้อ 5. ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พุทธศักราช 2503 บัญญัติว่า "เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานไฟฟ้า ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจที่จะ กิ่ง หรือรากของต้นไม้ซึ่ง อยู่ใกล้สายส่ง ศักย์สูงหรือสายส่ง ศักย์ต่ำ เสว สถานีไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ทางไฟฟ้า ให้แก่ท้องถิ่น ให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง ต้นไม้โค่นหรือตัดลงหน้าภายในเวลาอันสมควร"

ข้อ 6. จากเหตุในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ไปร้องทุกข์ทำเนียบคดีอาญากับอธิบดีผู้จัดการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอไชยา (ปัจจุบันได้ย้าย ไปเป็นผู้ช่วยผู้จัดการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอพนมทนิ จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ไว้ที่ สถานีตำรวจภูธร เสวียก ชื่อ [REDACTED] โดยเรียกเงินค่านายหน้าให้ชากหายไปจำนวน 20,000 บาท ซึ่งในขณะนั้นราคายางพาราอยู่ที่โลกกรัมละประมาณ 100 บาท ปัจจุบันราคาอยู่ที่โลกกรัมละ 50 บาทจาก [REDACTED] แต่ [REDACTED] เห็นว่าข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุผลจึง ไม่สามารถปฏิบัติตามที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง และในคดีอาญากิ่งกล่าว พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร เสวียกมีความเห็นไม่ฟ้องผู้ต้องหา และขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการสั่งคดีของพนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดไชยา

ข้อ 7. หลังจากผู้ฟ้องคดีทราบว่าพนักงานสอบสวนมีความเห็นไม่ฟ้อง ตามข้อ 6 กิ่งกล่าวจึงนำคดีมาฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ที่ศาลปกครองนี้

ควรมีการแล้วแต่จะโปรด

(ลงชื่อ)

ผู้ถูกฟ้องคดี

(นาย ข ชัย พงษ์ชาติ)